

11.B Osztálykirándulás 2017

Az idén Salgótarjánba és környékére mentünk kirándulni. Osztályfőnökünk, Polányi Géza tanár úr és Vincze Szabolcs tanár úr kíséretével, és vigyázásával tölthettünk el ott négy napot. Vonattal mentünk, viszonylag korán indultunk, de már a hat órás út alatt is nagyon jól szórakoztunk. A szállásunk a Tarjáni Gyermektáborban volt, gyönyörű helyen a hegyek közt, volt mellette egy tó is. Az érkezés napján már szerettünk volna túrázni, de sajnos az eső elmosta a tervünket, ezért a faházak elfoglalása után vacsoráig szabadon elfoglalhattuk magunkat. Az esti időjárás jelentés megnézése után kicsit kétségbe estünk, hogy a következő napon sem tudunk nekivágni a hegyeknek, de a sok reménykedés meghozta az eredményét: másnapra elállt az eső, sőt még a nap is kisütött, szóval a vidám, mulatós-hallgatós reggeli után már el is indulhattunk túrázni. Először Salgó várát néztük meg. Itt kicsit megpihentünk, fényképeket készítettünk az otthoniaknak és a vár tetejéből körülnézünk, onnan pedig már látni lehetett a következő célpontunkat: a Somoskői várat. Így hát továbbindultunk. Út közben találtunk egy „kísértetházat” is. A Novohrad-Nógrád Geopark Eresztvényi Látogatóközpontjában is megálltunk, egy érdekes előadást hallgattunk meg az általuk szervezett különleges programokról és az ottani vidék keletkezéséről. Nemsokára elérkeztünk a Somoskői várhoz, ami arról is híres, hogy az egyik része Szlovákia területén van. Mielőtt bementünk volna a várba, megnéztük a bazaltorgonákat, nagyon érdekesek és szépek voltak. A vár hatalmas volt, időbe telt, míg minden részét megnéztük. Visszafelé felmáztunk a Boszorkánykőre is, óvatosan kellett rajta közlekedni, de nagyon izgalmas volt. Lefelé úton már a vacsorát terveztük, jó szokásunkhoz híven paprikás krumplit csináltunk és egy helyi néni jóvoltából még rántott gombát is süthettünk. A szabad ég alatt ettük meg a vacsoránkat, még a tábor totemoszlopa is figyelt bennünket. Az okos telefonok becslése szerint a pénteki túránk 22 km hosszú volt. Szombaton kicsit borúsabb volt az idő, de minket ez nem állított meg: aznap elgyalogoltunk a Karancsi kilátóhoz. A hegyek meredekebbek és kissé csúszósabbak voltak, nagyobb kihívás volt, viszont annnyival izgalmasabb is. Mikor felmáztunk a kilátó tetejére, már tudtuk, hogy megérte: lélegzetelállító volt a látvány! Visszaúton kétszer is eltévedtünk, de ez nem okozott problémát, megtaláltuk a jó utat, és a szállásra visszaérve már jót nevtünk magunkon. Eredetileg ezt a túrát rövidebbre terveztük az előző napinál, de a bolyongásokkal együtt körülbelül 25 km-t sétáltunk. Aznap este a vacsora a „mindent-bele-csülök” volt, ami egy rendkívül finom étel, osztályunk specialitása. Este vidáman, jóllakottan és kicsit fáradtan mentünk aludni. Vasárnap reggel már hat órakor ébresztő volt, ugyanis időben meg kellett reggeliznünk, hogy elérjük a vonatot. A visszaút is jó hangulatban telt, sokat viccelődtünk a vonaton. Szolnokon volt egy szabad óránk, amit hasznosan el is töltöttünk. Azt kell, mondjam, az idei osztálykirándulásunk is fergetegesre sikerült, nagyon jól éreztük magunkat.

Dúl Georgina